

Een Godsoordeel over Martinique

In Saint Pierre op het eiland Martinique stak men met het carnaval van 1902 de draak met alles dat met het geloof te maken had. De burgermeester besloot toen op Pasen 30 maart een processie door de straten te houden met een gekruisigd varken, waartoe aanplakbiljetten werden opgehangen. Toen de vulkaan Pelée, de ‘oude vader’ genoemd, op 25 april actief begon te worden zag men niet het verband en iedereen werd gesust met de gedachte dat er niks aan de hand was, ondanks het feit dat in de dagen die volgden het stadje door zwavelstank werd geteisterd en vogels dood neervielen wegens de verpeste lucht. De leraar van de plaatselijke school, een zekere M. Landes, stelde de bevolking nog op 7 mei gerust en vertelde dat Saint Pierre niets te vrezen had net als Napels niets te vrezen heeft van de Vesuvius. En toen gebeurde het de volgende dag, op Hemelvaart, dat de vulkaan in vier uitbarstingen ontplofte waarbij in pyroclastische stromen verschrikkelijk hete as en stenen neervielen. Daardoor kwamen naar schatting 28 tot 40 duizend mensen om het leven. Een deel van de oorspronkelijke bewoners was reeds gevlucht, maar hun aantallen werden ruim aangevuld door vluchtelingen van woonoorden rondom de vulkaan en ook door anderen die aan de verkiezingen op 10 mei voor een gouverneur van het eiland wilden meedoen.

Slechts drie overleefden de ramp: de jonge schoenmaker Léon Compère-Léandre vond een toevlucht vanaf de grens van St. Pierre in het dorp Fonds-Saint-Denis; het meisje Havivra Da Ifrile probeerde te ontsnappen in een beschutting in de buurt van de kust maar werd in zee gesleurd waar zij dagen later werd gered; de 25-jarige stuwador Louis-Auguste Cyparis, die de bekendste van de drie werd. Hij overleefde in zijn kleine gevangenis en raakte bekend als de ‘Samson van St. Pierre’, die was aangeworven bij het Barnum & Bailey Circus waar hij zijn verhaal telkens opnieuw vertelde.

Informatie hierover op het internet over de religieuze dimensie van deze catastrofe is heel moeilijk te vinden omdat dit onder bijgeloof wordt geschaard, maar de zeer gerespecteerde Zuid Afrikaanse dominee Erlo Stegen, die niets heeft van een dweper, heeft dit als thema voor een van zijn preken gebruikt. Stegens motto is: *“Een opwekking bestaat niet uit kerken die vol zijn van mensen, maar uit mensen die vol zijn van God.”* God is nog steeds dezelfde God als de God die Sodom en Gomorra met een zwavelregen verwoestte. Maar waarom doet God dat dan niet nú met onze wereld terwijl onze zonden die van Sodom en Gomorra overschreden? Dat is dankzij het Heilig Misoffer waardoor God via Christus’ Kruisoffer onze aarde beziet. Wees geen spotters zoals zij die het leven van Noach moeilijk maakten, want die spotters hebben daar een zware tol voor moeten betalen, net als de spotters van Sint Pierre.